

Φθιώτιδος Συμεών: «Ο μοναχός κοιτάζει μόνο στο μέλλον, π. Νικήτα»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Μέσα στο πνευματικό και κατανυκτικό κλίμα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μια ακόμη πνευματική χαρά ήρθε απόψε να προστεθεί στην τοπική Εκκλησία της Φθιώτιδος και στις μοναχικές τάξεις, στο πλαίσιο μάλιστα της εορτής του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά (Β' Νηστειών).

Στην ιστορική Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Αγίας Καμένων Βούρλων, κατόπιν προτάσεως του Αγίου Καθηγουμένου, Αρχιμ. π. Σεραφείμ Μαργαρίτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών κατά την διάρκεια του Αναστάσιμου Αρχιερατικού Εσπερινού χειροθέτησε εις μεγαλόσχημον μοναχόν, τον αδελφό της Μονής π. Νικήτα, παρουσία Αγίων Καθηγουμένων Ιερών Μονών της Φθιώτιδος και άλλων Ιερών Μητροπόλεων, πατέρων, μοναχών και πολλών πιστών,

ενώ οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Στον κατηχητήριο λόγο του προς τον π. Νικήτα, ο κ. Συμεών, μεταξύ των άλλων, τόνισε:

«Η μοναχική σου κουρά, η μεγαλοσχημία σου, έρχεται σε μία πολλή καίρια και όμορφη μέρα για την Αγία μας Εκκλησία, που στο στάδιο και στην πορεία της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής φέρνει ξανά μπροστά μας έναν μεγάλο ησυχαστή Πατέρα της Εκκλησίας μας, τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, σε ένα στάδιο το οποίο είναι αφενός μεν στάδιο κατηχήσεως στην προοπτική ακριβώς του βαπτίσματος και στην προοπτική του επαναβαπτισμού, διότι ουσιαστικά καλούμεθα να φτάσουμε στο Άγιο Πάσχα και να μετάσχουμε όλοι στη βαπτισματική Θεία Λειτουργία, όχι μόνο οι κατηχούμενοι αλλά και οι βαπτισμένοι και να συμπάλλουμε τη νύχτα του Πάσχα το «όσοι εις Χριστόνεβαπτίσθητε», αυτό που απόψε ψάλλαμε για σένα, για τη δική σου χαρά και τη δική σου μετοχή στο Άγιο Βάπτισμα, σε αυτήν λοιπόν την πορεία την κατηχητική και ποιμαντική, σε αυτή την πορεία την ησυχαστική και νηπτική μας φέρνει η Εκκλησία μας τον Άγιο Γρηγόριο το Παλαμά.

Και γιατί μας φέρνει τον Άγιο Γρηγόριο Παλαμά και γιατί ιδιαιτέρως για εσένα αδερφέ Νικήτα, που αξιώθηκες να έχεις αποκτήσει και θύραθεν γνώση, που αξιώθηκες χάρη στους καλούς γονείς σου, στην καλή σου οικογένεια, στην καλή σου ανατροφή και στην πορεία σου να μελετήσεις γράμματα, να έχεις εμπειρίες, να έχεις βιώματα, να έχεις και άλλες παραστάσεις, και ακριβώς ως αριστοκράτης του πνεύματος ήρθες εδώ στο Ανώτερο Πανεπιστήμιο της πνευματικής ζωής και στο Πανεπιστήμιο των αρετών ακριβώς, γιατί μέσα η καρδιά σου αναζητά την αλήθεια, αναζητά την πραγματική γνώση, την αληθινή γνώση κι ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς είναι κατεξοχήν ένας από τους Πατέρες της Εκκλησίας, ο οποίος μας διδάσκει και μας φανερώνει πώς θα προσεγγίζουμε τη θύραθεν γνώση και πως η θύραθεν γνώση μπορεί να γίνει γέφυρα προς την αγιοπνευματική γνώση, προς την αληθινή γνώση του Θεού, πώς δηλαδή ο καλός πνευματικός εργάτης επιστήμων μετά διακρίσεως θα κρατήσει από τη θύραθεν γνώση, αυτό το οποίο τον οδηγεί στο Θεό και πώς θα αποβάλλει διακριτικά με προσοχή, με το νυστέρι της ασκήσεως, με το νυστέρι της διακρίσεως, με το νυστέρι των πνευματικών αρετών ό,τι τον απομακρύνει από την αληθινή γνώση του Θεού, από την πραγματική γνώση του Θεού. Διότι ο μεγάλος κίνδυνος που έχουν οι άνθρωποι που έχουν θύραθεν γνώση, αλλά αυτό παρατηρείται κυρίως στους ημιμαθείς, ο μεγαλύτερος κίνδυνος είναι κανείς να απολυτοποιήσει την όποια γνώση του, την όποια επιστήμη του, να αυτονομήσει το νου του από το κέντρο της υπάρξεώς του, που είναι η καρδιά κατά την Ορθόδοξη θεολογία και παράδοση και να προσπαθήσει να σχηματοποιήσει με λογικούς όρους και σχηματισμούς τα μυστήρια του Θεού, τα

Μυστήρια της Δημιουργίας του κόσμου, το μυστήριο του θανάτου, το μυστήριο της Αναστάσεως, όλα αυτά τα οποία ο άνθρωπος μπορεί να τα προσεγγίσει μόνο με πνευματικά μέσα, γιατί δεν μπορούν να χωρέσουν μέσα στις κτιστές κατηγορίες των περιορισμένων γνωστικών του δυνατοτήτων, οι όποιες όσο και αν διευρυνθούν δεν θα μπορέσουν ποτέ να καταλάβουν τον ακατάληπτο, να μετράσουν στον αμέθεκτο, να κατανοήσουν τον απερινόητο.

Αυτό είναι το μεγαλείο της πνευματικής ζωής και εδώ αρχίζει το μυστήριο της αληθούς γνώσεως, η οποία δεν είναι μόνο καταφατική, όπως την φαντάζεται ο ορθός λόγος ο καρτεσιανός, ο εγκλωβισμένος σε στερεότυπα παρά το ό,τι διακηρύσσει την αποτίναξη των στερεοτύπων, αλλά προσεγγίζεται και με την αποφατική οδό της γνώσεως. Ο άνθρωπος γνωρίζει τον Θεό αφενός μεν ομολογώντας την αδυναμία του να τον γνωρίσει – αυτή είναι η πρώτη πηγή αληθινής γνώσεως – και ακριβώς οι Πατέρες της Εκκλησίας εμβάθυναν σε αυτή την οδό της αποφατικής γνώσεως όπου ο άνθρωπος παραιτείται από την οίηση και το ναρκισσισμό ότι μπορεί να κατανοήσει και να καταλάβει τα πάντα. Και τι κάνει; Επιστρέφει με μέθοδο, με εργασία πνευματική, επιστρέφει το νου του μέσα στο κέντρο της υπάρξεώς του, που είναι η καρδιά, γιατί ακριβώς στην καρδιά έχει εγκαθιδρυθεί η Χάρις του Αγίου Πνεύματος με το Άγιο Βάπτισμα και όσο κι αν έρχονται οι νοητές ακαθαρσίες με αμαρτίες, με πάθη, με αδυναμίες, με αστοχίες, με αβλεψίες να σκεπάζουν, να μπαζώσουν αυτό το χώρο της καρδιάς, να τον βαρύνουν ουσιαστικά με όλα αυτά τα περιττώματα τα περιττά δηλαδή, παρά τούτα μέσα φωλιάζει η Χάρις του Αγίου Πνεύματος γι' αυτό και το μοναχικό σχήμα όπως γνωρίζεις πολύ καλά είναι ανεξάλειπτο, γιατί είναι Βάπτισμα και το Βάπτισμα δεν εξαλείφεται όσο κι αν ο άνθρωπος είναι αμελής. Το δικό σου διακύβευμα είναι πώς καθημερινά θα εργάζεσαι για να αποκαθιστάς, να απελευθερώνεις δηλαδή από τα περιττώματα το χώρο της καρδιάς σου, να εκδιώχνεις αυτές τις ακαθαρσίες και να λάμπει η Χάρις του Αγίου Πνεύματος που υπάρχει και εμφωλεύει πλέον μέσα στην καρδιά σου.

Η ακολουθία της μοναχικής κουράς είναι μία συμπύκνωση, ένα εγχειρίδιο όλης της Φιλοκαλίας και παρουσιάζει όλη την νηπτική εργασία μέσα σε πολύ λίγες λέξεις και σε πολύ λίγες σελίδες. Ποιες είναι οι αρετές τις οποίες καλείσαι να επιδιώκεις και ποιες είναι οι κακίες και τα πάθη τα οποία καλείσαι να αποδιώχνεις».

Σε άλλο σημείο του λόγου του ο κ. Συμεών ανέφερε:

«Η εποχή μας έχει γεμίσει στην κυριολεξία σε κάθε πεδίο της ζωής από ανθρώπους που θεωρούν ότι τα ξέρουν όλα, από ανθρώπους που θεωρούν ότι δεν έχουν ανάγκη ούτε τον Θεό ούτε τον άνθρωπο ούτε την επιστήμη ούτε την τέχνη ούτε την μηχανική ούτε τίποτα και επίσης θεωρούν ότι δεν έχουν ανάγκη ούτε και πνευματικών οδηγών. Απλώς ως εργαλεία βλέπουν ακόμη και τους πνευματικούς οδηγούς, για να έρχονται να επιβεβαιώσουν την δήθεν αρετή τους.

Από την πρώτη μέρα όμως που ήρθα στο μοναστήρι σας, σε αυτή την ιερή μάντρα, σε αυτή την αυλή των λογικών προβάτων, είδα στο πρόσωπό σου την ταπεινότητα, την σεμνότητα, την καλοσύνη, την σιωπή, αυτήν την μοναχική στόφα και την θαύμασα και την εκτίμησα και εξομολογούμαι ότι περίμενα αυτή την ημέρα για να τελέσουμε την μεγαλοσχημία σου και να χαρώ σ αυτή τη χαρά σου. Σου εύχομαι να μείνεις έτσι και να κρατήσεις τη χάρη του Θεού μες στη ζωή σου και όσες αδυναμίες ή δυσκολίες και αν εμφανιστούν στο δρόμο σου να μην απογοητευτείς και να μη γυρίσεις πίσω να κοιτάξεις, όπως άκουσες πριν από λίγο στη μοναχική κουρά. Ο μοναχός κοιτάζει μονάχα στο μέλλον, κοιτάζει μακριά, κοιτάζει στη βασιλεία του Θεού, κοιτάζει στα Έσχατα γι' αυτό και δεν τον εμποδίζει τίποτα του παρόντος αιώνος του απατεώνους. Σου εύχομαι ολοκάρδια να μη χάσεις αυτό το προσανατολισμό, να μη χάσεις αυτό το βλέμμα και να μην αφήσεις ποτέ τον εαυτό σου να απελπιστεί και να αναφωνείς ως ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς «Κύριε φώτισόν με το σκότος».